

[Skatteministeren]

tioner i forhold til selvangivelsen. Jeg tror også, hr. Stavad må give mig ret i, at i den henseende er det væsentligt, at det, der eventuelt kan nås enighed om vedrørende omlægning af renteaftiften, også giver en forenkling.

Glistrup (FP):

For at fjerne ethvert eventuelt tilløb til den mindste gnist af tungnemhed hos skatteministeren vil jeg gerne udtrykkeligt oplyse ham om, at Fremskridtspartiet hører til blandt dem, som ministeren kaldte de interesserede partier, som ministeren gerne vil forhandle denne sag med.

I øvrigt vil jeg styrke det, hr. Stavad sagde. Det er jo den 22. august – Fremskridtspartiets 16 års fødselsdag – der tilsmudsas med, at man skal betale denne kartoffelafgift, og derfor er det nødvendigt, at vi har løst problemerne omkring kartoffelafgiften før den 22. august. Det vil sige, at problemerne skal være løst, før Folketinget sendes hjem på sommerferie.

Og det er ikke bare selve betalingsdagen, der interesserer. Der vil jo komme i tiltagende grad nervechok i de forskellige familier, når man nu begynder på basis af disse prøv lykken-felter, som fru Pia Gjellerup så smukt har talt om så mange gange, at udsende opkrævninger. Det vil være særdeles besynderligt, hvad folk får dumpende ind ad brevsprækken engang i næste måned eller i begyndelsen af august.

Derfor opfordrer jeg meget kraftigt til, at alle gode kræfter forenes om at høre til de interesserede partier og finde en løsning på denne sag. Vi skal nok komme til forhandling, om det så bliver søndag nat, eller hvornår ministeren ønsker at forhandle.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatte- og Afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af lovforslag nr. L 13:

Forslag til lov om ændring af lov om beregning af et reguleringspristal.

Af økonomiministeren (Niels Helveg Petersen).

(Fremsat 8/6 88).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 17 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

17) Første behandling af lovforslag nr. L 14:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser vedrørende anvendelse af reguleringspristallet. (Nyt pristal).

Af økonomiministeren (Niels Helveg Petersen).

(Fremsat 8/6 88).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling**Lykketoft (S):**

De to lovforslag er jo genfremsættelser og konsekvenser af den aftale, der blev truffet om nulstilling af pristallet i forbindelse med finanslovens vedtagelse ved juletid.

Teknisk set har jeg ikke de store bemærkninger til lovforslagene. Jeg vil dog gøre den ene bemærkning, som vi ikke har haft lejlighed til at diskutere tidligere, i hvert fald ikke med den nuværende økonomiminister, at man jo kan undre på, om man skal blive ved med at regulere afskrivningsgrundlaget i skattelovgivning efter et bestemt reguleringspristal, når man i øvrigt i skattelovgivningen bruger et reguleringspristal, som løfter satser og beløbsgrænser med i øjeblikket 4 pct. om året. Men det er nok en mere teknisk betragtning. Det er ikke rigtig til at sige, hvad der økonomisk betyder mest i det lange løb, men det kunne være konsekvent alle vegne i skattelovgivningen at bruge reguleringspristallet, som man bruger til skalatrin og personfradrag.

Til det mere politiske vil jeg sige, at det problem, der opstod undervejs, da disse lovforslag sidst var til behandling i Folketinget, var, at vi måtte konstatere, at de forudsætninger, vi og regeringen dengang i fællesskab havde om pris-

[Lykketoft]

virkningerne af omlægning af arbejdsgiverafgift, ikke holdt. De holdt ikke, fordi regeringen ikke fulgte vort råd om en stærkere prisovervågningsindsats i overgangsperioden fra den ene til den anden form for arbejdsmarkedsbidrag.

Det betød så, at den udtrykkelige forudsætning om, at der ikke skulle være noget overhæng på pristallet i forbindelse med nulstillingen, ikke kom til at holde stik, men at vi fik et overhæng på 1,2 point i det gamle pristal, altså 0,7 pct., som vil falde ud af pristalsreguleringen, hvis man vedtager dette lovforslag uændret.

Dertil sagde vi i marts-april måned, at det er brud på de forudsætninger, vi har haft i forhold til pensionisterne, medmindre man gør noget, der redresserer det, og derfor foreslog Socialdemokratiet, at man med virkning fra 1989 lavede en ekstraordinær forhøjelse af pensionisternes personfradrag. Vi fandt, at det alt taget i betragtning var den mest hensigtsmæssige måde at kompensere på i forhold til dette økonomisk forholdsvis overskuelige problem.

Vi har så forstået, at den nye regering kommer med forslag til ekstraordinær forhøjelse af pensionisternes personfradrag. Det ser vi frem til at behandle i Skatte- og Afgiftsudvalget. Forudsat at vi kan blive enige om størrelsen og indretningen af den ekstraordinære forhøjelse af pensionisternes personfradrag, så kan vi leve med – og så mener vi, det er i pagt med de intentioner, der var ved finanslovforliget – at vi har vedtaget reglerne for regulering af de sociale pensioner, og at vi vedtager disse lovforslag, som de er forelagt i forhold til regulering af forskellige offentlige ydelser.

Henning Andersen (KF):

Begge de lovforslag, vi behandler nu, er jo, som det allerede er sagt, genfremsættelser. Ændring af beregning af et reguleringspristal er, som det også er sagt, en konsekvens af den aftale, som blev indgået mellem den tidligere regering, Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet om finansloven for 1988.

Forslaget har overvejende betydning for folkepensionsområdet, der især reguleres efter reguleringspristallet. Den eneste konsekvens for pensionisterne af nulstillingen af pristallet er, at dyrtidsportionerne fremover bliver større og kommer med tilsvarende større mellemrum.

Når der på finansloven er aftalt større reguleringer af indkomsterne, er det naturligt at nulstille reguleringspristallet, som det skete i 1963, 1971, 1975 og 1980. Vi kan derfor fra konservativ side give forslaget vor støtte og velvillige behandling.

Det næste lovforslag er en konsekvenslovgivning i forhold til det, vi lige har behandlet. Forslaget er en teknisk opsamling af de områder, hvor en nulstilling af pristallet kræver nye takster i lovgivningen, og også her kan jeg fra konservativ side sige, at vi kan støtte lovforslaget og de konsekvensændringer, der ligger i det.

Rahbæk Møller (SF):

Da vores ordfører, hr. Aage Frandsen, ikke kan være til stede, skal jeg blot henvise til, hvad hr. Aage Frandsen sagde ved den første behandling, vi allerede har haft, nemlig at SF kan støtte forslaget, hvis der alene er tale om en teknisk omlægning, men at vi naturligvis ikke kan støtte det, hvis pensionisterne kommer til at mangle en dyrtidsregulering under dække af en teknisk omlægning.

Det er siden kommet frem, at det sidstnævnte er tilfældet, og derfor må vi naturligvis vende os imod forslaget, medmindre pensionisterne alligevel får det, som de burde have haft. Hvis det bliver en rent teknisk omlægning, så kan vi støtte lovforslaget.

Hr. Lykketoft var inde på dette problem og den kendsgerning, at der bortfalder en dyrtidsregulering, og nævnte muligheden af i stedet for at give pensionisterne erstatning ved en forhøjelse af personfradraget. Men det er jo ikke alle pensionister, som betaler skat. Der er en gruppe enlige pensionister, som slet ikke betaler skat og derfor ikke får nogen glæde af en forhøjelse af personfradraget. Så det forekommer ikke mig, at det er en tilfredsstillende løsning.

Skrumsager Skau (V):

Som det allerede er nævnt, er lovforslagene jo genfremsættelser, som vi tidligere har behandlet her i salen, og jeg skal henholde mig til det, som jeg sagde under førstebehandlingen dengang. Dog kan jeg se, at der i lovforslag nr. L 14 er sket nogle mindre ændringer. I bemærkningerne står der, at det er en i det væsentligste uændret genfremsættelse, og jeg har prøvet at kigge teksten igennem og har ikke studset over noget i forhold til den, vi behandlede i sidste

[Skrunsager Skau]

samling. Men det kan være, ministeren kan fortælle kort, hvad det nye i det er.

Glistrup (FP):

Når 1970'ernes og 1980'ernes politiske historie skal skrives, bliver et af de tykkeste kapitler det om, hvad man løgnagtigt har påduttet Fremskridtspartiet af synspunkter, som vi ikke har, og hvordan man har omtalt os ganske og aldeles forkert.

Jeg troede i og for sig ikke, der kunne siges mere om det, indtil jeg læste Børsen i går og så, at nu havde LO's formand fundet på en helt ny variant, nemlig at man ikke kan stole på Fremskridtspartiet, for det mener noget andet om eftermiddagen, end det mener om formiddagen, til trods for at vi faktisk har ment præcis det samme på så at sige alle områder igennem nu 17-18 år.

Hvis økonomiministeren også har læst Børsen fra i går, kan jeg trøste ham med, at vi mener det samme om forslagene nu, som vi gjorde den 29. januar og 5. april, og at vi er totalt uenige med økonomiministeren. Han kan altså virkelig glæde sig over i forbindelse med sine første lovforslag at kunne finde noget, som vi har en principielt anderledes holdning til end den, som økonomiministeren giver udtryk for.

Argumenterne for vore synspunkter fremgår ganske udmærket af de tre indlæg, der blev holdt de to dage, jeg nævnte, nemlig den 29. januar og den 5. april, og dér kan man se, hvorfor vi mener, der skal stemmes nej til disse forslag.

Men der er jo unægtelig det meget, meget alvorlige problem, som hedder: Hvordan går det med pensionisterne? Hvor meget bliver der snydt for i forbindelse med det, der sker her? Det er et reelt problem, som vi vil grave i under udvalgsbehandlingen, der begynder her om fem minutter, og vi synes ærlig talt ikke, det er nogen særlig god og saglig debut for økonomiministeren, at han ikke, når han udmærket ved fra forårets debat, at det er problemerne omkring den lov, som blev vedtaget den 3. marts herinde, som er det virkelig væsentlige, der skal give anledning til en nærmere analyse, i bemærkningerne til lovforslaget har givet en reddegørelse for dem, men at de først kan blive afsløret nu ved, at der stilles udvalgs spørgsmål.

Vi tror ikke, det er nogen himmelsk god løsning, den, som hr. Lykkesøft var ved at stille sig tilfreds med, nemlig at man klarer det med, om

pensionisterne skal have lidt mere eller lidt mindre, ved at give sig til at ændre på skattelovgivningen, som jo for mange, mange af de pensionister, det drejer sig om; er aldeles uden interesse, fordi de ligger under den bundgrænse, der allerede gælder i forvejen. Dette må løses i forbindelse med gennemførelsen af disse lovforslag. Det er for os at se det virkelig reelle problem i forbindelse med denne sag.

Men vi vil bestemt ikke udtale os på samme måde som SF – som om vi var oraklet i Delfi – om, at vi vil stemme ja, hvis noget er noget, og nej, hvis noget andet er noget andet. Vi siger ganske klart: Det var en dårlig idé, at man forlod pristallet af 1914 som det eneste udgangspunkt i dansk pristalslære, og det bør vi vende tilbage til. Vi må sige: Alle andre parenteser sletter vi, og nu regner vi kun ud fra pristallet af 1914. Alle andre pristal er yt.

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Til det allerede sagte kan jeg føje, at den foreslåede ændring af basis for beregning af pristallet fra 1980 til 1988 under alle omstændigheder vil blive hilst velkommen både af borgere og administratorer, og det vil betyde, at mange telefonopringninger kan spares, for det, der er interessant for den enkelte, er jo: Hvad er det rigtige tal her og nu? Derfor er der en stor pædagogisk gevinst ved, at referencen bliver basistal for 1988 og ikke tal helt tilbage fra 1980. Gamle tal ved jeg skaber usikkerhed i praksis.

Det Radikale Venstre vil i øvrigt arbejde for, at der ikke går otte år igen, inden basistallene bliver ajourført, og vi kan derfor fuldt ud støtte, at lovforslagene L 13 og L 14 fremmes.

Kofod-Svendsen (KRF):

Mit parti kan tilslutte sig de to foreliggende lovforslag.

Men jeg har ét spørgsmål vedrørende lovforslag L 14, idet der i bemærkningerne fra økonomiministeren står, at det er en i det væsentligste uændret genfremsættelse af lovforslag nr. L 239. Jeg har ikke helt kunnet se forskellene og har måske ikke haft tid nok til at lave de komparative studier, som har været nødvendige, men nu kan forhåbentlig økonomiministeren tilfredsstille min nysgerrighed på dette punkt.

Nør Christensen (CD):

Vi har i CD's folketingsgruppe haft en lang

[Nør Christensen]

og grundig diskussion om, hvorvidt den nyudnævnte økonomiminister nu skulle have en positiv eller en knap så positiv behandling. Efter disse grundige overvejelser er vi nået til, at vi vil støtte økonomiministeren under udvalgsarbejdet.

Jeg kan jo ikke henvise til, hvad vi sagde under den seneste debat, for da var vi ikke med – det var dengang, vi var knap så mange til at gøre arbejdet – men jeg kan sige, at vi har gennemgået forslaget og kan tilslutte os, at man foretager en regulering med disse jævne mellemrum. Som jeg har sagt, er det sket nogle gange tidligere, og det er også en kendsgerning, at dette er et led i finanslovsaftalen. Der er jo tale om en genfremsættelse.

Jeg har forstået på debatten her i dag, at Socialdemokratiet måske havde nogle tekniske problemer – sådan måtte jeg opfatte det. Under min gennemgang af lovforslaget, kan jeg sige, har jeg ikke følt, at der var tekniske problemer i dette, men det er muligt, at der er det, og det vil vi gerne have lov til at se på under udvalgsarbejdet.

Så vil jeg gerne stille økonomiministeren det helt konkrete spørgsmål: Hvor meget snydes pensionisterne for?

Det er jo ikke et helt lige gyldigt spørgsmål, i hvert fald ikke når man tænker i politiske baner – men man skal selvfølgelig også tænke i økonomiske baner. Er det sådan, økonomiminister, at pensionisterne snydes? Og i givet fald vil jeg gerne have at vide hvor meget og hvordan.

Økonomiministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg vil gerne takke for den helt overvejende positive tilslutning til lovforslagene. Den kommer jo ikke overraskende, for da de tilsvarende lovforslag var til behandling tidligere på året, i januar og marts, var der også overvejende tilslutning til dem.

Hr. Lykketoft rejste spørgsmålet om overhænet på de 1,2 pct. Det spørgsmål har tidligere været drøftet, og jeg er enig med hr. Lykketoft i, at den bedste måde at klare det problem på er i forbindelse med den fastsættelse af grænserne for pensionisterne, som senere kommer til behandling her i salen og derefter i Skatteudvalget. Så vidt jeg er orienteret i øjeblikket, vil det pågældende lovforslag blive fremsat på tirsdag.

Der er flere, som har været inde på, at lovforslaget i det væsentligste er uændret, men man vil i bemærkningerne se, at der dog er foretaget en konsekvensændring i lovforslaget om investeringsfonds. Jeg er ikke bekendt med andre ændringer, men jeg skal selvfølgelig være villig til at betjene medlemmerne, såfremt der skulle være andre ændringer end denne, under udvalgsarbejdet.

Hr. Nør Christensen spørger, hvad pensionisterne snydes for. De bliver ikke snydt for noget. Der sker jo det, at ved nulstilling bliver portionerne sjældnere, men større, og det er en fuldgod løsning også for pensionisterne.

Jeg har med stor interesse læst hr. Glistrups ordførertaler under den tidligere behandling af konsekvenslovforslaget L 14 og set hr. Glistrups bemærkninger om dette nulstillingsraseri, som skulle herske her i landet. Hr. Glistrup anfører, at det skulle være Marcus Rubin, der har indført dette, men hvis jeg ikke husker helt forkert, er det Edvard Brandes, som dengang var finansminister, der må have æren – hvis nogen skal have den.

Jeg vil nu nok sige, at af alle forslag til administrativ forbistring kan jeg ikke se noget, der ville være mere papirusssefremmende end det om at bruge 1914-pristallet. Det ville dog være at besvære administratorer såvel som alle, hvis ydelse er afhængig af priserne, at skrue tiden tilbage til 1914. Det er absurd.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Med tilladelse fra CD's ordfører vil jeg gerne udvide spørgsmålet om effekten for pensionister ved denne nulstilling til også at omfatte invalidepensionister. Det blev i fjor efterår meget stærkt gjort gældende, bl.a. af formanden for Dansk Blindesamfund og invalideorganisationerne, Svend Jensen, at der ved denne nulstilling godt nok kun sker en engangsforringelse af deres ydelser, men det er en forringelse, som, fordi den giver et lavere udgangspunkt, så at sige for tid og evighed vil koste disse mennesker penge. Det mener jeg ikke vi kan være bekendt. Vi er stadig langt fra solidariske nok med de forskellige grupper af handicappede medborgere, som kræver og har ret til, uden at tigge eller noget i den retning, en vidtgående hensyntagen.

Nu har økonomiministeren givet tilsagn om, at han vil se nærmere på sagen for pensionister-

[Arne Melchior]

nes vedkommende. Jeg vil bede ham benytte lejligheden til, da jeg ikke forventer, at han kan svare her på stedet – det er alt for meget at forlange – at se på dette med den fornødne alvor og interesse.

O.k., rent formelt skal vi vel stille et skriftligt spørgsmål til økonomiministeren under udvalgsarbejdet, men jeg vil gerne under debatten have sagt, at her er der en hjertesag for os alle, som vi ikke bør svigte. Der må være en garanti for, at denne i øvrigt uangribelige foranstaltning ikke forringer invaliderede gruppers ydelse fra samfundet. Det kan ikke have været nogens mening, og det må og bør ikke ske.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Som det også fremgik af hr. Arne Melchiors bemærkninger, er det bedste at få et stykke papir med alle de præcise tal.

Jeg kan oplyse hr. Arne Melchior om, at et udvalgsspørgsmål, som Fremskridtspartiet har forberedt, knytter sig til, at vi vil have svar vedrørende samtlige de ydelser, der er omhandlet i den socialpensionslov, som Folketinget vedtog her den 3. marts 1988, for det, der, om man så må sige, skaber vanskeligheden, er det problem, at vi pludselig midt i dette forløb får en ny vedtagelse fra Folketingets side, fordi Folketinget dengang antog, at prisudviklingen ville være anderledes, specielt i januar 1988, end den blev i kraft af den ulykkelige eksportpakke 2, som Folketinget vedtog og ødelagde dansk økonomi med, bl.a. i form af den ekstra pristigning, der kom i den måned.

Det er jo dér, vi har humlen i det hele som så mange andre steder. Det er denne fjollede arbejdsgiverafgift fra december måned, som igen spøger og laver ulykker, som den laver ulykker overalt i dansk økonomi, hvad økonomiministeren nok vil opdage, når han har siddet lidt længere i sit job.

Men når han så engang igen bliver radikal politiker, vil jeg nok tro, at han kunne sætte sig lidt bedre ind i historien om sine forgængere. Hvis han tror, at Edvard Brandes ikke var højt hævet over den slags statistiske detaljer, tror jeg ikke, han kender sin kongerække særlig godt.

Men det, der er kernen i det, er, at det er lige præcis stik modsat det, ministeren siger. Hvis man kun regnede med 1914, havde man én samlet talrække, som ikke gav nogen forvirring eller usikkerhed.

Når man nu hører, at et pristal i 1975 er på 122, skal man til at undersøge: i forhold til hvad? Hvis man havde ét samlet udgangspunkt, som man konsekvent holdt fast ved, havde der været rimelighed i det. Derfor bør vi vende tilbage til det fra 1914 og rense alt, hvad der har været af forplumringer i de mellemliggende år, ud.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg forstod, at økonomiministeren tilsluttede sig hr. Lykketofts tankegang om at give pensionisterne kompensation for den manglende dyrtidsportion ved at reducere deres skattebetaling. Derfor vil jeg godt spørge økonomiministeren, hvordan han forestiller sig at det skal fungere for de enlige pensionister, der ikke betaler skat.

Lykketoft (S):

Der var et par ting, som jeg synes jeg godt vil le bidrage med til økonomiministerens udredning af disse ting.

Der er flere, der har været inde på, hvor meget pensionisterne bliver snydt for i en eller anden filosofisk forstand, hvis man bare ser på, at 1,2 point går ud. Det er sådan set meget nemt at regne ud. Hvis en folkepensionist har fuldt grundbeløb og fuldt pensionstillæg, var en gammel dyrtidsportion 900 kr., og 1,2 point er 40 pct. af den gamle dyrtidsportion. Det vil sige, at det er et bruttobeløb på årsbasis på 360 kr. For dem, der betaler skat – og det gør de praktisk taget alle sammen – er det altså 50 øre om dagen netto, så det er ikke noget dramatisk stort beløb, vi snakker om, set fra den enkeltes synspunkt. Vi synes bare, der skal være rimelig orden i tingene, og så har vi ment, at det også strukturmæssigt ville være mest fornuftigt at klare det ved at forhøje personfradragene i stedet for at rette i pristalsloven.

Når det er meget fornuftigt, hænger det jo også sammen med, at hvis man ikke lavede en ekstraordinær forhøjelse af pensionsfradraget, ville der ikke kunne findes nogen pensionist – medmindre vedkommende havde et meget stort fradrag, hvad de typisk ikke har – uden fradrag, som ikke kom til at betale skat i 1989. Så ville hr. Rahbæk Møllers univers være tomt, så at sige.

[Lykketoft]

Tingene hænger altså i virkeligheden en lille smule sammen. I forvejen er det jo meget, meget få pensionister, der har så små ekstraindkomster, at de overhovedet ikke betaler skat i 1988. De allerfleste pensionister har et eller andet, nogle få tusinde kroner, ved siden af.

Så rejste hr. Arne Melchior en anden sag, som jeg mener han konsekvent har misforstået i hele forløbet. Jeg føler derfor trang til, hvad jeg synes er rimeligt, at retfærdiggøre det, der faktisk blev gjort med 2 mia. kr. i forbedringer til de sociale pensionister her i foråret.

Det er altså en sandhed med næsten enorme modifikationer, at der er blevet taget noget fra invalidepensionisterne, altså førtidspensionister med de store tillæg. Det blev jo påvist under Socialudvalgets behandling af den sag, at ud af 135.000 invalidepensionister var der 4.000, der mistede nogle og tredive kroner om måneden, fordi de havde så store ekstraindkomster – og det vil sige af størrelsesordenen 100.000 kr. – ud over deres sociale pension, at de kun havde tilbage de ikke indkomstregulerede ydelser; de havde altså fået bortreguleret hele deres pensionstillæg, hele deres grundbeløb.

Alle de andre fik enten uændret eller forbedret status som følge af det, der blev gjort, sammen med alle folkepensionister og sammen med alle de førtidspensionister, der kun havde laveste trin, og det vil sige, at det, der er gennemført, er for alle de 900.000 pensionister bortset fra de 4.000 invalidepensionister, der har de største ekstraindkomster, forbedringer eller mindst uændret status. Og der var ikke noget parti, heller ikke hr. Arne Melchiors, der forud havde foreslået, at invalidepensionisterne skulle have forbedringer, selv om folkepensionisterne skulle have det.

Teknisk set blev det gennemført på en sådan måde, at de fleste invalidepensionister faktisk fik en forbedring af en eller anden størrelsesorden.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Hr. Lykketoft blander tingene sammen for de enlige pensionisters vedkommende.

Folketinget har i mange år sikret, at personfradrag for enlige pensionister er sådan, at hvis de ikke har anden indtægt end folkepensionen, betaler de ikke skat, og det har en gang imellem gjort det nødvendigt med en ekstraordinær for-

højelse, fordi de forskellige reguleringer ikke passer sammen, men er kommet ud af trit med hinanden. Jeg forstår, at det er det, regeringen planlægger.

Denne sikring af, at enlige pensionister uden anden indkomst fortsat ikke betaler skat, kan ikke på nogen måde træde i stedet for eller være en erstatning for den mistede dyrtidspension. Det er to forskellige ting, der ikke må blandes sammen.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Lykketofts fortrøstning til, hvordan det ligger med pensionisternes skatteforhold, er nok lidt for forenklet i forhold til det levende liv, hvor der efterhånden vitterlig er mange i pensionsalderen, som sidder med et eller andet rentefradrag på grund af en gæld, fordi de er gået ned med et landbrug, eller hvad der nu kan være tale om, og derfor er skattefri. De har nu eventuelt fået kartoffelskat oveni og bliver ikke hjulpet af den regulering, som regeringen nu planlægger i form af en forhøjelse af personfradraget på det område.

Derimod har hr. Lykketoft fuldstændig ret i beskrivelsen af, hvad det var, der skete med invalidepensionsproblemerne i forbindelse med behandlingen af forslaget her i Folketinget i februar måned: at det faktisk kun var en meget lille marginalgruppe, der fik en meget lille såkaldt nedsættelse eller manglende forhøjelse, hvad man nu vil kalde det.

Men det store problem er: Tror hr. Lykketoft, at det kan lykkes ham at overbevise fru Jytte Hilden om, at tingene hænger sådan sammen, så vi undgår, at hun bagløber os rundt omkring i den offentlige debat ved at fremstille det så slemt. Hvis han kan tage fru Jytte Hilden i ed, kan vi glimrende klare dette problem.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg skal ikke forlænge debatten meget, for vi har jo fået tilsagn om at få dette klarlagt under udvalgsbehandlingen. Jeg er dog ikke sikker på, at hr. Lykketoft har ganske ret i at se disse ting som en helhed. Nulstillingen isoleret betraget betyder en nedgang. Det er muligt, at vi har gjort en fejl ved ikke at anmelde det i tide, det skal jeg ikke nægte; men så skal vi da i hvert

[Arne Melchior]

fald undgå at gøre fejlen, hvis det kan undgås. Jeg mener ikke, at de ting skal ses i sammenhæng, for nulstillingen i sig selv betyder en forringelse, som jeg ikke tror var tilsigtet, og forringelse benytter jeg også som betegnelse for en for lille forbedring, fordi vi faktisk skylder dér. Selv om det er få penge, gør det ondt rent principielt, og det har jeg mægtig god forståelse for. Det er jeg sikker på at hr. Lykketoft også kan sætte sig ind i.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg er nødt til at sige til hr. Arne Melchior, at jeg synes, det er dårligt, når nogen – og det gælder, hvad enten de er SF'ere eller CD'ere – løber efter den slags stemninger i stedet for at gøre sig den ulejlighed at forklare de mennesker, det handler om, at de allerfleste af dem faktisk har fået forbedringer og endda markante forbedringer. Jeg synes også, det gør det fuldstændig umuligt at føre nogen form for fordelingspolitik i dette land, hvis man, hver gang man skal overveje at lave forbedringer for 900.000 mennesker, ikke må gøre det på en måde, der betyder nogen som helst kronedgang for de 4.000 af dem, der har det økonomisk allerbedst i forvejen, og det var præcis det, den lidt mærkelige diskussion i sin tid handlede om. Vi kan ikke blive ved med at hævde, hver gang vi skal lave omlægninger, at der ikke er nogen som helst, heller ikke de allerbedst stillede i det hidtidige system, der må få nogen form for nedgang. Så får vi nogle systemer, som hverken kan leve op til vore fordelingspolitiske målsætninger eller kan administreres, og man skal jo huske, at baggrunden for, at den diskussion overhovedet opstod, var, at det var dybt uhensigtsmæssigt teknisk at lave en forhøjelse af pensionernes grundbeløb og pensionstillæg, som alene gjaldt for alderspensionister og ikke for førtidspensionister. Det valgte man så at lade være med og i stedet give en forhøjelse til alle, men så tage noget af fordelingen fra dem, der i forvejen havde det allerhøjeste niveau, ved at lave en modregning i invaliditetsbeløbet.

Jeg synes godt, vi kunne støtte hinanden herinde i Folketinget med at forklare den slags ting ordentligt ude omkring i stedet for at lave politiske kampagner ud af detaljer.

Og med hensyn til fru Jytte Hilden er det, jeg siger her, nøjagtigt det samme, som hun som so-

cialdemokratisk ordfører på socialområdet har sagt hele tiden, så her behøver hr. Glistrup ikke at have så store bekymringer.

(Kort bemærkning).

Nør Christensen (CD):

Hverken hr. Arne Melchior eller undertegnede har benægtet, at der på tidligere tidspunkter, har fundet forbedringer sted, måske endda også markante forbedringer. Vi har formentlig selv været med til det meste af det. Men det betyder ikke, at man ikke har lov til at gå på talerstolen og spørge, som hr. Arne Melchior gjorde det for et øjeblik siden, for jeg tror ikke, at det under den tidligere behandling har været sådan, at man har sagt, at når det kommer til en nulstilling af pristalsreguleringen, er det en helt anden situation. Jeg tror ikke, det har været inde i debatten på det tidspunkt, hr. Lykketoft. Derfor er hr. Arne Melchiors spørgsmål naturligvis relevant som sædvanlig.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Da hr. Lykketoft også blandede SF ind i sine moralske opstød, skal jeg gøre opmærksom på at jeg alene har talt de dårligst stillede sag, nemlig de pensionister, der ikke har andet end pensionen at leve af.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Min bemærkning til SF gik absolut ikke på hr. Rahbæk Møllers indlæg i dag, men på en tidligere diskussion om dette lille hjørne af sagen, hvor jeg synes, SF kunne have været mere hjælpsom med at forklare, hvordan det virkelig hang sammen.

Så vil jeg bare sige til hr. Nør Christensen, at lige præcis invalidepensionisterne, som jo har et niveau, som er mellem 40 og 70 pct. højere end niveauet for folkepensionisterne, hvis de kun har folkepensionen, får jo under alle omstændigheder ubetinget den fulde virkning af en ekstraordinær forhøjelse af personfradraget, og hvis den er af størrelsesordenen 700-800 kr. – og det forventer jeg at regeringens forslag vil gå ud på, ellers er det utilstrækkeligt for os – kan der ikke findes noget eksempel på en invalidepensionist, der ikke bliver mindst lige så godt stillet, som vi alle sammen havde til hen-

[Lykketoft]

sigt at de skulle være, da vi lavede finanslovsaf-talen – også hr. Nør Christensens og mit parti – her ved juletid.

Økonomiministeren (Niels Helveg Petersen):

Der er jo allerede i forbindelse med lovforslagenes behandling før valgets udskrivelse stillet en række spørgsmål om deres konsekvenser, og jeg accepterer helt og fuldt, at der er behov for yderligere uddybning af en lang række problemer vedrørende lovforslagene. Her står jeg selvfølgelig til rådighed, og jeg vil forsøge at besvare alle spørgsmål under det videre forløb.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af lovforslag nr. L 17:

Forslag til lov om ændring af lov om museer m.v.

Af kulturministeren (Ole Vig Jensen).
(Fremsat 8/6 88).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Søren Hansen (S):**

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at byde den nye minister velkommen på det overordentlig betydningsfulde område, som han nu har fået som sit. Det, der administreres i Kulturministeriet, er noget af det bedste, vi har, nemlig vores kultur. Vi vil gerne fra vores partis side gøre, hvad vi kan for at gøre ministeriet endnu mere centralt og endnu mere betydningsfuldt, end det er for nærværende, men det vil vi jo få mange andre gode lejligheder til at vende tilbage til, er jeg sikker på.

Det forslag, der foreligger her, er jo et lille, meget begrænset lovforslag, og derfor kan vi godt love ministeren, at vi vil bidrage til en hurtig og venlig udvalgsbehandling, men vi gør det i og for sig uden den store begejstring, for lovforslaget dækker nemlig lige præcis over, hvad vi i efteråret og i foråret sagde ville ske – ikke til ministeren, men til hans forgænger, og derfor er disse lidt kritiske bemærkninger ikke møntet på den nuværende minister – nemlig at den langsommelighed, man lagde for dagen i denne sag, og den trænering, man ved forskellige operationer fik iværksat, den endte lige præcis dér, hvor vi er havnet nu, nemlig at man ikke – som man lovede det ved folketingsåbningen i oktober sidste år – får en museumslov igennem i år.

Til den nuværende minister vil jeg gerne sige, at jeg vil anbefale ham at bruge sommeren til to ting: for det første at lytte godt efter, hvad der er sagt af museumsfolk landet over om de tanker, som i lovforslagets tekst hedder decentralisering, men som med menneskeord hedder bloktilskudsordningen, som ministerens forgænger har forestillet sig dele af finansieringsgrundlaget skulle lægges ud til.

De røster, der er kommet fra museumslivet landet over, vil jeg bede ministeren om at lytte godt til, og jeg vil også bede ministeren om at lytte godt til, hvad der er sagt fra masser af amtsrådspolitikere, af kommunalpolitikere om samme sag, og jeg kommer ikke til at afsløre nogen hemmelighed, når jeg siger, at de røster, der har lydt dels fra fagligt hold og dels fra politisk hold om denne sag, er vi i Socialdemokratiet grundlæggende meget enige i.

Det var det ene, jeg ville foreslå, ministeren brugte sin sommer til. Det andet var at gøre lovforslaget færdig, sådan at det kan fremsættes tidligt i den nye samling. Jeg synes, der er så mange ting, der presser sig på, at vi nødtigt skulle opleve en gentagelse af den udskydelse, som vi nu altså står over for.

Så vil jeg spørge ministeren, om det er muligt nu at sige noget om, hvornår det udvalg, som blev etableret engang i løbet af foråret til at se på det, man kalder decentralisering, men som er en overgang til bloktilskudsordning, kan gøre sig færdig? Når jeg spørger om det, er det, fordi vi under alle omstændigheder i løbet af sommeren vil få en debat om museumsloven. Derfor er det vigtigt, synes jeg, også at få resultatet af det udvalgsarbejde til at indgå i debat-